

Kwaliteitsverbetering

De term kwaliteitsverbetering zou bij iedere betrokken partij in de kinderopvang met beide armen ontvangen moeten worden. Want dat is immers wat wij als aanbieders in ieder geval wel willen, althans de meeste, geweldige opvang met toegevoegde waarde waarvan in ieder geval de kinderen op lange termijn zouden kunnen profiteren.

Maar kwaliteitsverbetering zoals deze nu wordt aangekondigd leidt bij mij oprecht tot vraagtekens. Ik wil er graag toelichting op geven, uiteraard gebaseerd op onze situatie en mijn insteek en passie.

Het kind centraal:

Mooi ideaal en ik mag toch wel hopen dat dat voor alle organisaties in de kinderopvang geldt. Echter krijg ik toch de indruk dat sommigen er wat nonchalant mee omgaan, anders was het toch überhaupt niet noodzakelijk dat er op dit gebied zaken nader gedefinieerd moeten worden. Ik weet niet anders dan dat wij zo werken als nu geëist wordt. Bij ons wordt hier door de GGD ook op getoetst. Het verbaast mij dan ook ten zeerste dat de wettekst aangepast moet worden, omdat kennelijk de vier basisdoelen door organisaties niet vertaald of geconcretiseerd kunnen worden???

BKR:

En wij gaan dan de BKR voor baby's aanpassen waar wij net twee jaar ervoor die voor de peuters hebben verruimd, een leeftijdsgroep die mijn inziens wel meer nodig heeft dan een pedagogisch medewerker op 8 kinderen. Dit strookt op geen enkele manier met de doelstelling om de pedagogische kwaliteit te verbeteren. En vervolgens gaan wij dan kijken naar een BKR op locatieniveau. Ik krijg toch een beetje de indruk dat de kinderen die zo centraal moeten staan niet meer en niet minder zijn dan stuivertjes die uitgewisseld kunnen worden afhankelijk van de belanghebbende die er achter staat. Lobby of politiek. 'Jij krijgt van mij uitbreiding BKR bij de bso, dat is handig voor het onderwijs maar dan wil ik inperking op de babygroepen, want daar kan ik dan weer mee scoren'.....is het zoets. Op deze manier worden de exploitanten, BV's net zoals stichtingen gedreven naar verticale groepen. Terwijl ouders en medewerkers veel meer zien in horizontaal maar dat wordt zo haast onmogelijk gemaakt, tenzij het maximale uurtarief voor de horizontale babyopvang omhoog gaat zodat ondernemers dat op een goede manier kunnen aanbieden. De eerlijkheid gebied mij trouwens wel om te zeggen dat ik weinig betrokkenen hoorde toen de BKR voor de peuters veranderde. Maar een zichtbaar beleid geënt op de kwetsbare groep van 0-4 ontgaat mij dan.

Veiligheid en gezondheid:

Ik schrik gewoon van het feit dat er echt benoemd moet worden dat pedagogisch medewerkers meer betrokken moeten worden. Het is toch schandalig als je dat nog niet doet als houder in welke vorm dan ook. Een EHBO'er per locaties sta ik helemaal achter en het verdwijnen van een papieren tijger in de vorm van risico-inventarisatie is ook prima.

Stabiliteit in de praktijk en meer ruimte voor pedagogisch maatwerk :

Over de BKR heb ik het al gehad en hoe de invulling gaat ten aanzien van de twee gezichten is mij voorsnog een raadsel in een werkveld waar velen parttime werken, los van vervanging voor diverse andere zaken. En er komt onderzoek, ik mag toch hopen dat de uitkomst niet zou zijn dat horizontale groepen verdwijnen omdat de overheid wel bepaald maar niet betaald. De BKR voor de BSO baart mij ook zorgen, uitstappen, activiteiten en dergelijke vergen toezicht, kinderen worden niet makkelijker door allerlei invloeden en hebben begeleiding nodig. Tenslotte het kind centraal stellen vergt ook een visie van wat wel en niet kan, mentoren die groepen van 12 kinderen hebben kunnen onmogelijk monitoren en één kind centraal stellen. Ik ben dan ook zeer benieuwd naar onderliggende onderbouwende argumentatie voor deze beslissing. En wij vinden dan dat de kwaliteit en stabiliteit omhoog gaat door anders gekwalificeerde, nog meer dan nu klaarblijkelijk, op een BSO te plaatsen en die dan ook nog verantwoordelijk te maken voor 12 kinderen? Hier mis ik zeker iets, in ieder geval de logica.

Kinderopvang is een vak:

Oh behalve de buitenschoolse opvang dan zeker, want daar is helemaal geen pedagogische kwaliteit meer voor nodig. Voor de rest ben ik het helemaal eens met coaching on the job. Uiteraard is ontwikkeling van de medewerkers belangrijk in een wereld waarin inzichten zo snel veranderen en de ontwikkelingen in diverse gebieden elkaar in rap tempo opvolgen. Taaleis is geweldig. Ook de permanente scholing is prima als dat maar goed gebeurt.

Concluderend zie ik nog geen verbetering van de pedagogische kwaliteit. Maar ik geef mijn mening graag voor een betere en verzoek dan ook om uitleg, toelichting en onderbouwing zodat ik deze beslissing als ondernemer, die kwaliteit al hoog heeft staan, kan begrijpen. Vooralsnog heb ik dat niet. Ik doe dan ook een dringende oproep aan de politiek om zich voor te laten lichten door anderen dan de erkende lobby met wat dubbele agenda's. De sector krabbelt op en doet op vele gebieden echt hele goede dingen. Maak gebruik van deze voorbeelden en richt je systeem niet in op organisaties die niet voldoen, want die vinden ook weer mazen om het ook na deze aanpassingen niet te hoeven doen. En bedenk wat echt je doel is. 'Het kind centraal' en niet de politiek.